

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீஅழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(பதினாறாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீஅஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் பதினாறாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீ:-

1. வ்யாக்யானம் மஹத: சக்ர ச்ருணுஷ்வாவஹிதோ மம
வைஷம்யஸ்ய ஸமுந்மேஷோ குணாநாம் ப்ரதமோ ஹி ய:

பொருள் – மக்ஷாலக்ஷ்மி இந்த்ரனிடம் கூறுகிறாள் – இந்த்ரனே! (ப்ரளயத்தின் பின்னர், ஸ்ருஷ்தி காலம் வந்தவுடன்) மூன்று குணங்களும் சமமாக உள்ள நிலையிலிருந்து சற்றே மாறுபடத் தொடங்கும்போது, முதல் செயல்பாடு தொடங்குகிறது. இது மஹத் என்று வெளிப்படுகிறது. இதனைக் குறித்து நான் கூற நீ கவனத்துடன் கேட்பாயாக.

2. ஸ மஹாந்நாம தஸ்யாபி விதாஸ்திஸ்த்ர: ப்ரகீர்த்திதா:
ஸாத்த்விகோ புத்திரித்யுத்தோ ராஜஸ: ப்ராண ஏவ ஹி

பொருள் – மஹத் என்பதும் மூன்றுவிதமான நிலைகளில் உள்ளது. ஸத்த்வம் நிறைந்த பகுதியானது புத்தி என்றும், ராஜஸம் நிறைந்த பகுதியானது ப்ராணன் என்றும் ...

3. தாமஸ: கால இத்யுத்தஸ தேஷாம் வ்யாக்யாமிமாம் ச்ருணு
புத்திரத்யவஸாயஸ்ய ப்ராண: ப்ரயத்நஸ்ய ச

பொருள் – தாமஸம் நிறைந்த பகுதியானது காலம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இவற்றை இப்போது நான் விரிவாகக் கூறக் கேட்பாயாக. புத்தி என்பது அத்யாவஸாயத்திற்கும் (மனதின் செயல்பாடு), ப்ராணன் என்பது ப்ரயத்நத்திற்கும் (உடலின் செயல்பாடு)

4. கால: காலந்ரூபஸ்ய பரிணாமஸ்ய காரணம்
மஹதோ அபி விசுவர்ணாதஹங்காரோ வ்யஜாயத

பொருள் – காலம் என்பது இந்த இரண்டு செயல்பாடுகளின் மூலம் உண்டாகும் மாற்றங்களுக்கும் காரணமாக உள்ளன. மஹத் என்பது மாறுபாடு அடையத் தொடங்கும்போது, அஹங்காரம் வெளிப்படுகிறது.

5. ஸ சாபி த்ரிவிதோ ஜ்ஞேயோ குண வைஷம்ய ஸம்பவாத்

தாமஸாத்வியதாதிஸ்து தந்மாத்திரகண உஜ்ஜ்வல:

பொருள் – மூன்று குணங்களுடைய அளவுகளில் மாறுபாடு ஏற்படும் அதே அளவிற்கு அஹங்காரமும் மூன்று நிலைகளில் உள்ளது. மஹத்தின் தமஸ் பகுதியிலிருந்து, ஐந்து தந்மாத்திரைகள் உண்டாகின்றன (தந்மாத்திரைகள் குறித்து முன்பே விளக்கப்பட்டுள்ளது).

6. ஜாத: ஸத்த்வமுத்ரிக்காத் புத்தீந்த்ரிய கணோ மஹாந்

கர்மேந்த்ரிய கணாச்சாபி ராஜஸாத் உபயாத்மகம்

பொருள் – அஹங்காரத்தில் உள்ள ஸத்த்வம் அதிகரிக்கும்போது ஞானேந்த்ரியங்கள் உண்டாகின்றன. அஹங்காரத்தில் உள்ள ராஜஸம் அதிகரிக்கும்போது கர்மேந்த்ரியங்கள் உண்டாகின்றன. இந்த இரண்டு நிலையும் கலந்துள்ளபோது மனம் உண்டாகிறது.

7. உபயஸ்மாத் ஸமுத்பூதமிதீயம் தத்த்வபத்தி:

அத்ர ப்ரக்ருதிரேகைவ மூலபூதா ஸநாதநீ

பொருள் – இப்படியாகவே அனைத்து தத்துவங்களும் உண்டாகின்றன. இவற்றில் மூலப்ரக்ருதி மட்டும் எப்போதும் இருந்து வருவதாகும்.

8. மஹதாத்யாஸ்து ஸப்தாந்யே கார்யகாரண ரூபிண:

தந்மாத்திரேப்ய: ஸமுத்பூதா விசேஷா வியதாதய:

9. புத்தி கர்மேந்த்ரிய குணௌ பஞ்சகௌ மந ஏவ ச

விகாரா ஏவ விஜ்ஞேயா ஏதே ஷோடச சிந்தகை:

பொருள் – மஹத் தொடக்கமாக உள்ள ஏழு தத்துவங்களும் காரணமாகவும், காரியமாகவும் உள்ளன (அதாவது இவற்றிலிருந்து வேறு சில உற்பத்தி ஆவதால், இவை காரணங்கள் ஆகின்றன. இவை வேறு சிலவற்றிடமிருந்து உற்பத்தி ஆவதால், இவை

காரியங்கள் ஆகின்றன). ஐந்து தந்மாத்திரைகள், ஞானேந்தரியங்கள் ஐந்து, கர்மேந்தரியங்கள் ஐந்து, மனம் ஆகிய அனைத்துமே மற்றவற்றிலிருந்து உண்டான காரியங்கள் என்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.

10. சதுர்விம்சதிரேதாநி தத்த்வாநி கதிதாநி தே

யாவாந்யச்சாத்ர வக்தவ்யோ விசேஷோ யாத்ருசாஸ்த்விஹ

11. ஸ ஸர்வ: கதித: பூர்வம் தவ வருத்ர நிஷ்பூதந

விம்சத்யா ச த்ரிபிச்சைவ விகாரை: ஸ்வை: ஸமந்விதா

12. இயம் ப்ரக்ருதிரவ்யக்தம் கதிதா தே ஸுராதிப

வ்யக்தாவ்யக்தமயீ ஸைஷா நித்யம் ப்ரஸவதர்மிணீ

பொருள் – வருத்ரன் என்பவனை அழித்த இந்த்ரனே! இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் உள்ளன என்றும், இவற்றைக் குறித்தும் விரிவாக நான் உனக்கு முன்பே கூறியுள்ளேன். மேலும் அவ்யக்தம் மற்றும் அதன் இருபத்து நான்கு மாற்றங்கள் குறித்தும் நான் கூறியுள்ளேன். வ்யக்தம் மற்றும் அவ்யக்தம் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிய இந்த ப்ரக்ருதியானது எப்போதும் தன்னுடைய கார்ய வஸ்துக்களை உற்பத்தி செய்தபடியே உள்ளது.

13. விலக்ஷணா ஸா விஜ்ஞேயா சிச்சக்திரவிநச்வரா

ஸ ஜீவ: கதித: ஸத்பிஸ் தத்த்வ சாஸ்த்ர விசாரதை:

பொருள் – இதனைக் காட்டிலும் சித் சக்தி வேறுபட்டது. அது அழியாதது ஆகும். ஸத் வஸ்துக்களைக் குறித்து ஆராய்கின்றவர்களும், சாஸ்த்ரங்களை நன்கு அறிந்தவர்களும் இந்தச் சித் சக்தியை ஜீவாத்மா என்கிறார்கள்.

14. அயம் ஸ்வரஸத: சுத்த: பரிணாம விவர்ஜித:

கூடஸ்தச்சித்தநோ நித்யோ ஹ்யநந்த: அப்ரதிஸங்க்ரம:

பொருள் – இதன் (ஜீவாத்மா) தன்மைகளாவன - தூய்மையானது, மாறுபாடுகள் அடையாதது, நிலையான சிந்தனை உள்ளது, எப்போதும் உள்ளது, அழிக்க இயலாதது, எண்ணற்றது – ஆகும்.

15. இமௌ ஸ்வரஸத: அஸக்தௌ ஸக்தாத்மாநாவிவ ஸ்திதௌ

ப்ரக்ருதி: புருஷச்சைவ மஹப்த்யச்ச மஹத்தரௌ

பொருள் – ப்ரக்ருதியும், புருஷனும் (ஜீவாத்மா) தனித்தனியே உள்ளவை என்றாலும், அவை ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்துள்ளது போன்றே தோன்றுகிறது. மேலும் இவை மஹத் தத்வத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவை ஆகும்.

16. லிங்க க்ராஹ்யாவுபௌ நித்யாவலிங்கௌ சாப்யுபாவபி

ஸாதர்ம்யம் ஏவமாத்யேவம் அநயோருந்நயேப்துத:

பொருள் – இவை இரண்டுமே லிங்க ரூபமாகவும் (கண்டு உணரக்கூடிய வடிவம்), லிங்க ரூபம் அல்லாததாகவும் (காண இயலாதது) உள்ளன. ஆகவே இவை இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள பொதுவான தன்மைகளை அறிஞர்கள் அனுமானத்தால் அறிகிறார்கள்.

17. வைதர்ம்ய மநயோ: சக்ர கத்யமாநம் நிபோத மே

ப்ரக்ருதிஸ் த்ரிகுணா நித்யம் ஸததம் பரிணாமினீ

18. அவிவேக அப்யசுத்தா ச ஸர்வஜீவஸமா ஸதா

விஷய: அசேதநா சைவ ஸுக துக்க விமோஹினீ

19. மத்யஸ்த: புருஷோ நித்ய: க்ரியாவாந் அப்யவிவ்ஹல:

ஸாஷீ த்ருசிஸ்ததா த்ரஷ்டா சுத்த: அநந்தோ குணாத்மக:

பொருள் – இந்த்ரனே! இவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நான் கூறுகிறேன். மூன்று குணங்களுடன் கூடியதான ப்ரக்ருதியானது எப்போதும் உள்ளது, மாறுபாடு அடைந்தபடி உள்ளது ஆகும். ஆனால் அது உண்மையில் விவேகம் அற்றது, தூய்மை அற்றது, ஜீவாத்மாவுடன் சேர்ந்தே அறியப்படுகிறது. மேலும் அது சுக துக்கம் என்னும் மயக்கத்தை உண்டாக்கவல்ல அசேதனமாகவும் உள்ளது. இதன் நடுவில் உள்ள புருஷன்

எப்போதும் உள்ளவனாகவும், செயல்களைப் புரிந்தபடி உள்ளபோதிலும் மாறுபாடு அடையாமலும், அனைத்திற்கும் சாட்சியாகவும் உள்ளான். மேலும் அவன் ஞானமாகவும், அதே நேரத்தில் அறிபவனாகவும், தூய்மையானவனாகவும், எண்ணற்றவனாகவும், உயர்ந்த தன்மைகளைக் கொண்டவனாகவும் உள்ளான்.

20. வைதர்மய மநயோரேதத் ப்ரக்ருதிம் சாநயோ: ச்ருணு

யா ஸா ஸத் அஸதாக்க்யாதி விகல்ப விகலா த்ருவா

21. நித்யோதிதா ஸதாநந்தா பூர்ண ஷாட்குண்ய விக்ரஹா

அஹம் நாராயணீ சக்திர்விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயினீ

பொருள் – இவையே இந்த இரண்டிற்கும் (ப்ரக்ருதி, புருஷன்) இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் ஆகும். இனி நான் அவற்றின் தன்மையைக் குறித்துக் கூறக் கேட்பாயாக. ஸத் – அஸத் என்னும் பேதம் இல்லாமலும், மாறாமலும், ஸ்ருஷ்டியின்போது செயலாற்றியபடி உள்ளதும், ஆனந்தமயமானதும், ஆறு குணங்களும் பரிபூர்ணமாக உள்ளதும் ஆகியதே நாராயணீ, விஷ்ணுவின் சக்தி, நாராயணனை விட்டு அகலாத மஹாலக்ஷ்மி என்னும் உள்ள நான் ஆவேன்.

22. மத்த: ப்ரபவதோ ஹி ஏதௌ மய்யேவ லயமேஷ்யத:

ஸாஹமேதாவதீ பாவைர் விவிதைர் விஸ்த்ருதிங்கதா

23. நாராயணோ ப்ரதிஷ்டாய புநஸ் தஸ்மாதுதேம்யஹம்

ஏகோ நாராயணோ விஷ்ணுர் வாஸுதேவ: ஸநாதந:

24. அப்ருதக் பூத சக்தித்வாத் அத்வைதம் ப்ரஹ்ம நிஷ்கலம்

ஜ்ஞாந சக்தி பல ஐச்வர்ய வீர்ய தேஜோமஹோததி:

25. நிஸ்தரங்க: ஸதைவாஸௌ ஜகதேதச்சராசரம்

இதி தே ஸாங்க்ய விஜ்ஞானம் லேசத: சக்ர தர்சிதம்

பொருள் – இந்த இரண்டும் (ப்ரக்ருதி, புருஷன்) என்னிலிருந்தே வெளிப்பட்டு, என்னிலேயே லயிக்கின்றன. அனைத்து வஸ்துக்களுமாக வெளிப்படும் நான், ப்ரளய காலம் தொடங்கி ஸ்ருஷ்டி காலம் முடிய நாராயணனில் லயித்துள்ளேன். ஸ்ருஷ்டியின்போது நான் மீண்டும் அவனிலிருந்து வெளிப்பட்டு, செயலாற்றத்

தொடங்குகிறேன். நாராயணனே விஷ்ணுவும், வாஸுதேவனும், எப்போதும் உள்ளவனும் ஆவான். அவன் தன்னுடைய சக்தியை விட்டு (என்னை விட்டு) அகலாமல் உள்ளதால், தோஷம் அற்றவனும், இரண்டாவது என்று இல்லாத ப்ரஹ்மமும், தோஷம் அற்றவனும் ஆகிறான். அவன் ஞானம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம் மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவற்றின் கடலாக உள்ளான். எப்போதும் அமைதியாக உள்ள அவன், அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருள்கள் உள்ள இந்த சராசரம் முழுவதையும் பரவி நிற்கிறான். இந்திரனே! இப்படியாக ஸாங்க்ய தத்வம் (இங்கு, ஸாங்க்யம் என்றால் ஞானம் என்று பொருள் கொள்க) உனக்கு என்னால் கூறப்பட்டது.

26. யா தத்வகணநா ஸங்க்யா தாம் புரா சீலயேத் புத:

தத: ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்ய ஸ்வரூப ப்ரபவாதிகாம்

27. குர்யாச்சர்ச்சாத்மிகாம் ஸங்க்யாம் சாஸ்த்ர தத்வோபதேசஜாம்

சர்சாயாமிஹ ஸங்க்யாயாம் ஸித்தாயாமமலாத்மநி

28. உதேதி யா ஸமீசீநா ஸங்க்யா ஸத்தத்வ கோசரா

ஏஷா ஸா பரமா ஸங்க்யா மத் ப்ரஸாத ஸமுத்பவா

பொருள் – அறிவுள்ளவர்கள் முதலில் ஞானத்தைக் குறித்த விஜ்ஞானத்தை (ஞானமே இங்கு ஸாங்க்யம் எனப்படுகிறது) அறியவேண்டும். தொடர்ந்து அவர்கள், சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதான பலவகையான ஞானங்களில் காணப்படும் ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமைகள், அவற்றின் தன்மைகள், அவை உண்டாகும் விதங்கள் போன்ற பலவற்றையும் குறித்து அறிகின்ற ஞானத்தை அடையவேண்டும். இப்படியாகத் தூய்மை பெற்றவர்களுக்கு தத்வஞானம் பெறுகின்ற நிலை வந்தவுடன், எனது கருணை காரணமாக அத்தகைய தத்வஞானம் உண்டாகிறது.

29. ஸாங்க்ய தர்சிநமேதத்தே பரி ஸங்க்யாநமீரிதம்

ஏவம் ஹி பரிஸங்க்யாய ஸாங்க்யா மத்பாவமாகதா:

பொருள் – இப்படியாக உனக்கு நான் ஸாங்க்யம் குறித்து விளக்கினேன். இப்படியாக இவர்கள் ஸாங்க்ய தத்வத்தை நன்றாக அறிந்த பின்னர் இவர்கள் தங்களுடைய இத்தகைய ஞானத்தில் என்னை ஒத்த நிலையை அடைகிறார்கள்.

30. உபாயோ யஸ்த்ருதீயஸ்தே வக்ஷ்யதே யோக ஸம்ஜ்ஞக:

யோகஸ்து த்விவிதோ ஜ்ஞேய: ஸமாதி: ஸம்யமஸ்ததா

பொருள் – அடுத்து மூன்றாவதான யோகம் குறித்து இப்போது உனக்குக் கூறுகிறேன். யோகத்தில் ஸமாதி மற்றும் ஸம்யமம் என்று இரண்டு விதங்கள் உள்ளன.

31. யமாத்யங்க ஸமுத்பூதா ஸமாதி: ஸம்ஸ்திதி: பரே

ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸாக்யே ஹ்யுத்தாந பரிவர்ஜிதா

பொருள் – யோகத்தின் அங்கமாக உள்ள யமம் போன்றவற்றைக் கைக்கொள்ளும்போது, ஸமாதி முதலான நிலைகள் உண்டாகின்றன. அப்போது பரப்ரஹ்மமாகிய ஸ்ரீநிவாஸனுடன் மீண்டும் திரும்புதல் இல்லாத ஐக்கியம் உண்டாகிறது (ப்ரஹ்மத்தை ஒத்த ஆனந்தம், ஞானம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய நிலையே ஐக்கியம் என்று கருத்து).

32. ஸாஷாத்தகாரமயீ ஸா ஹி ஸ்திதி: ஸத் ப்ரஹ்மவேதிநாம்

த்யாத்ருத்யே யாவிபாகஸ்தா மத் ப்ரஸாத ஸமுத்பவா

பொருள் – ப்ரஹ்மத்தை நன்றாக அறிந்தவனுக்கே இந்த நிலை ஸித்திக்கிறது. இது த்யானிப்பவனுக்கு, அவன் த்யானிக்கும் வஸ்துவுடனான ஸம்பந்தம் காரணமாக உண்டாகக்கூடிய ஸித்தியாகும். இது அவனுக்கு என்னால் கிட்டுகிறது.

33. ஸம்யமோ நாம ஸத்கர்ம பரமாத்மைக கோசரம்

தத் புநர் த்வி விதம் ப்ரோக்தம் சாரீரம் மாநஸம் ததா

பொருள் – பரமாத்மா விஷயத்தில் செய்யப்படும் நல்ல கர்மங்களே ஸம்யமம் எனப்படுகிறது. இந்த ஸம்யமம் என்பது சரீரம் மற்றும் மனம் ஆகிய இரண்டுடனும் சேர்ந்து இரண்டு வகைப்படும்.

34. விஸ்தரேணாபிதாஸ்யேதே ஸமாதி: ஸம்யமஸ்ததா

ப்ரதமோ ச உபாயஸ்தே கர்மாத்மா கதித: புரா

பொருள் – ஸம்யமம் மற்றும் ஸமாதி ஆகிய இரண்டைக் குறித்து இப்போது நான் விரிவாகக் கூறுகிறேன். முதலில் உள்ள ஸம்யமம் என்பது என்னால் உனக்குக் கூறப்பட்ட கர்ம உபாயங்கள் ஆகும்.

35. ஸம்ஜ்ஞாநம் ஜநயேச்சுத்தம் அந்த:கரண சோதநாத்

தேந ஹி ப்ரீணிதா ஸாஹம் ஸதாசார நிஷேவணாத்

36. ததாமி புத்தியோகம் தம் அந்த:கரண சோதநம்

ஸாங்க்யம் நாம த்விதீயோ ய உபாய: கதிதஸ்தவ

37. பரோக்ஷ: சாஸ்த்ர ஜந்யோ அஸௌ நிர்ணயோ த்ருடதாம் கத:

ப்ரத்யக்ஷதாமிவாபந்நோ மத் ப்ரீதிம் ஜநயேத்பராம்

பொருள் – ஸம்யமம் என்பது அந்தகரணத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, பரிசுத்தமான ஞானத்தை உண்டாக்குகிறது. இப்படியாக நல்ல விஷயத்தில் மட்டுமே இழியும் ஒருவன் எனது க்ருபையைச் சம்பாதித்தவனாகிறான். அவனுக்கு நான் புத்தியோகத்தை அளிக்கிறேன். இதனால் அவனுடைய அந்தகரணம் மேலும் தூய்மை அடைகிறது. அடுத்து இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட ஸாங்க்யம் என்பது, சாஸ்த்ர ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இதன் மூலம் உண்மையை உறுதியாகக் காண்கின்ற ஒருவனுக்கு, இதுவே உயர்ந்த வஸ்துவைத் தெளிவிக்கிறது. இதன் மூலம் எனது ப்ரீதியும் அடையப்படுகிறது.

38. அஹம் ஸங்க்யாயமாநா ஹி ஸ்வரூப குண வைபவை:

உத்பாவயாமி தஜ்ஜ்ஞாநம் ப்ரத்யக்ஷம் யத்விவேகஜம்

பொருள் – அதன் பின்னர் என்னுடைய ஸ்வரூபம், குணங்கள் மற்றும் விபவங்கள் ஆகியவற்றுடன் புலப்படும் நான், அந்த யோகிக்கு நல்லது கெட்டதைப் பிரித்து அறியும் விவேகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த தத்வ ஞானத்தை உண்டாக்குகிறேன்.

39. த்ருதீயஸ்து ஸமாத்யாத்மா ப்ரத்யக்ஷோ அவிப்லவோ த்ருட:

ப்ரக்ருஷ்ட ஸத்த்வ ஸம்பூத: ப்ரஸாதாதிசயோ ஹி ஸ:

பொருள் – மூன்றாவதான ஸமாதி என்னும் ஞானமானது அசைக்க இயலாத உறுதியான நிலையாகும். அது எனது க்ருபையால் விளையும் ஸத்வத்தின் மூலம் பெறப்படுவதாகும்.

40. த்ருதீயஸ்ய விதா யோ அஸௌ ஸம்யமோ நாம வர்ணித:

போகை: சுத்தைஸ்த்ரிதோத்பூதைரத்யந்த ப்ரீதயே மம

பொருள் – ஸம்யமம் என்று கூறப்படும் மூன்றாவது விதமான ஞானம், பலவிதமான ஆதாரங்களின் மூலம் பெறப்படும் தூய்மையான இன்பங்களை உள்ளடக்கியதாகும். இது என்னை மிகவும் மகிழ வைப்பதாகும்.

41. அஹம் ஹி தத்ர விச்வாத்மா விஷ்ணுசக்தி: பராவரா

ஸாக்ஷாதேவ ஸமாராத்யா தேவோ வா புருஷோத்தம:

பொருள் – இப்படியாக அனைத்து உலகங்களுக்கும் ஆத்மாவாகவும், அனைத்தையும் வ்யாபித்துள்ள மஹாவிஷ்ணுவின் சக்தியாகவும் உள்ள நான், நேரடியாகவோ அல்லது புருஷோத்தமனாகிய அவன் மூலமாகவோ வணங்கப்படுகிறேன்.

42. இதி தே கதிதா: ஸம்யக் உபாயாஸ்த்ரய ஊர்ஜிதா:

க்ருணூபாயம் சதுர்த்தம் மே ஸர்வ த்யாக ஸமாஹ்வயம்

பொருள் – இவ்விதம் மூன்றுவிதமான உபாயங்களைக் குறித்து நான் உனக்கு விரிவாகக் கூறினேன். இப்போது அனைத்தையும் (தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பாரங்கள் அனைத்தையும்) கைவிடுவதான நான்காவது நிலை குறித்துக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

43. தத்ர தர்மாந் பரித்யஜ்ய ஸர்வாநுச்சாவசாங்ககாந்

ஸம்ஸாராநலஸந்தப்தோ மாமேகம் சரணம் வ்ரஜேத்

பொருள் – (இந்த ச்லோகமும், அடுத்துள்ள ச்லோகமும் ஸ்ரீமத் பகவதிகீதையில் உள்ள சரமலோகமான 18-66 போன்றே உள்ளதைக் காணலாம்) இந்த நிலையானது அனைத்துவிதமான செயல்பாடுகளையும் கைவிடுதல் ஆகும் (செயல்களைச் செய்யாமல் விடுதல் அல்ல, அவற்றின் மூலம் விளையும் பலனில் பற்றுதல் வைக்காமல் இருத்தல்). இப்படிப்பட்ட ஒருவன் ஸம்ஸாரம் என்னும் தீயால் எரிக்கப்பட்டு, என்னை மட்டுமே தஞ்சம் புகுந்தவனாகிறான்.

44. அஹம் ஹி சரணம் ப்ராப்தா நரேணாந் அந்யசேதஸா
ப்ராபயாம்யாத்மநாத்மாநம் நிர்த்தூதாகில கல்மஷம்

பொருள் – இப்படியாக உள்ள உறுதியுடன் என்னைச் சரணம் புகுந்த ஒருவனுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் நான் நீக்கி, அவனை என்னைப் போன்றே ஸ்வரூபம் கொண்டவனாக ஆக்குகிறேன்.

லக்ஷ்மீ தந்திரம் பதினாறாவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்